

FECSKE

2008. április

BÁCSFEKETEHEGYI HAVILAP

5. ÉVF. 3. SZÁM(43)
ára: 30 din

MAG NÉLKÜLI
MEGGYPÁLINKA,
MEGGYSZÖRP ÉS
MEGGYLEKVÁR

MEGJÖTT A
TAVASZ?

A DESPOTIZMUSRÓL

MAG NÉLKÜLI MEGGYPÁLINKA, MEGGYSZÖRP ÉS MEGGYLEKVÁR

Tavaly a meggynapok keretében bemutattam egy saját gyártású centrifugális készüléket, amellyel ki lehet választani a meggy magját. Nem hagyományos meggymagozó gépről van szó inkább nevezném „meggy szeparátornak”. Mi elsősorban mag nélküli meggypálinkát akartunk készíteni, de a készülék megkönnyíti minden háziasszony munkáját aki meggyszörpöt vagy meggylekvárt akar készíteni.

Most ennek a készüléknek a működése elvét szeretném közzétenni és így segíteni azoknak, akik szeretnék készíteni egy ilyen gépet.

A szerkezet alapját egy zárt aljú hengeres tartály képezi -1- (én egy 90 literes alumínium fazekat használtam, aminek az átmérője 500 mm). Az edény alját ki kell fúrni és a furaton keresztül tengelyt kell az edénybe vezetni -6-. A tengely és az edény közötti rést tömíteni kell megfelelő tömítőgyűrűvel (szimering) -7-. A tengely végére egy 4-5 mm vastag síktárcsa kerül, aminek az átmérőre 4-6 mm-el kisebb mint az edény belső átmérője -2-. Így körül 2-3 milliméteres rés marad. A síktárcsán két radiális irányú 30-35 mm széles nyílást kell kivágni ügyelve, arra hogy tárcsát ne gyengítsük el. Erre a két nyílásra kell rácsavarozni a zúzókat a -3-. Ezek elkészíthetők 5/4 vagy 6/4 csőből, amit hosszára szétvágunk a végeit két félkörrel becsináljuk és teljes felületén lyukakat

fúrunk (meggyhez 4 - 4,5 mm-es lyukak felelnek meg). A síktárcsát 50 - 60 mm-re kell felemelni az edény aljától.

A tartály belső oldalára egy „keresztlécet” kell becsavarozni -4- úgy hogy annak magassága alítható legyen. Távolság a zúzó és a lécc között 1,5 - 2 magátmérő. Ennek kettős szerepe van, meggátolja, hogy a tartályba öntött meggy együtt forogjon a síktárcsával és segít a zúzásban. Anyaga 4 - 5 mm vastag és 50 - 70 mm széles laposvas.

Az edény alján még ki kell alakítani egy megfelelő kifolyónyílást -5-. A síktárcsa fordulatszáma 140 - 150 fordulat / perc (ha a tárcsa átmérője 500 mm) Nem ajánlott a túl nagy fordulatszám a magok törésveszélye miatt.

A szára nélkül szedett és megmosott meggyet az edénybe öntjük és bekapcsoljuk a meghajtó motort. Először híg meggyle folyik ki, ami elsősorban meggyszörpnek felel meg, a későbbi sűrűbb massa pedig lekvárnak kiváló. Tapasztalataim szerint 100 kg meggy „szeparálása” 8 - 9 percig tart. A művelet végére az edény belsejében felszaporodik a sok meggymag

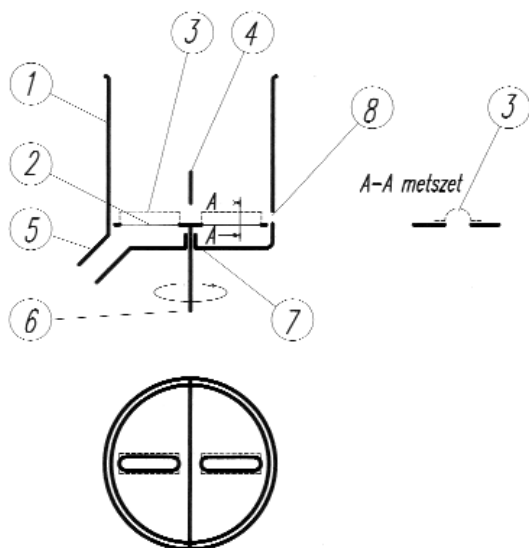
ekkor még várunk egy percet (a magok egymást teljesen fehérré koptassák) és egy kis vízzel leöblítsük a magokat. Most megállítjuk a készüléket és kiszedjük a magokat (használhatunk erre egy rádiuszos végű kislapátot is).

Ha valaki evvel nem akarna bíbelődni, akkor az edény oldalára a síktárcsa magasságában rá kell építeni egy kívülről nyitható kis ajtót -8- (mérete 40 x 60 mm). Ebben az esetben készüléket nem kell megállítani csak néhány másodpercre kinyitni ezt a nyílást és a magok kirepülnek.

A készülék megfelel szilva és kajszibarack „szeparálására” is, ki kell cserélni a zúzókat -3- szilvának 5 - 6 mm-es lyukakat kell fúrni kajszibaracknak, pedig 8 - 9 mm-es. A keresztlécet feljebb kell emelni betartva a 1,5 - 2 magátmérőt a lécc és a zúzó között. Mivel a szilvából és a barackból sűrűbb levet kapunk a síktárcsa aljára terelőlapátot célszerű tenni, hogy megkönnyítse a kifolyást. A készülék meghajtására legalkalmasabb egy reduktorral egybeépített villanymotor, ebben az esetben az edényben benyúló tengely -6- lehet egyben a reduktorból kijövő tengely. A motor teljesítménye (500 mm-es síktárcsa esetében) 1 - 1,5 KW legyen. Ha valaki kisebb átmérőjű (kisebb teljesítményű) készüléket készítene természetesen, megteszi egy gyengébb motor is.

Az általam készített készülék megtekinthető nálunk, (Bácska 7.) és minden érdeklődőnek szívesen adok tanácsot az elkészítéssel kapcsolatban.

Horkai András

V I S S Z A P I L L A N T Ó

AZ IZIDA HÍREI

Valamennyien ismerünk pedagógusokat, hisz rövidebb-hosszabb ideig jártunk iskolába, óvodába is. Az iskolához kapcsolódó élményeink sokfélék. Van, amire szívesen emlékezünk, van, amit igyekeztünk elfelejteni. Talán nem is gondolkodtunk még el azon, milyen csodálatos dolog, hogy a világot felfedezhettük, megismerhettük, és információkat kaphattunk egyes országokról. Ezért sokat köszönhetünk pedagógusainknak, önkénteseinknek.

Iskolába járni kötelező, ahol a pedagógusok megtanítják az alapokat, mégis utána tovább kell képezni mindenkit az ő lehetőségei szerint. Ezt a nagy feladatot vállalták az Izidában munkatársaink, szakembereink, önkénteseink, kik igyekeznek gyermekeink, fiataljaink életét, jövőjét megszépíteni. Versekkel ismerkednek meg, melyeket egy-egy közjátékkal színesítenek meg. Gyönyörű tárgyakat készítenek tagjaink, amiknek sikerült piacot találni.

Köszönetként, fő támogatóinknak Hollandiából, szeretnénk a Fecske olvasóit jobban megismertetni azzal az országgal, honnan különböző beruházásokkal, támogatásokkal egy újabb széleskörű munkát, kihívást, de egyben álmok megvalósulásához lehetőséget, kínálnak. Fő cél pedig tagjaink részére, egy minőségi munkára való készítés lenne. Tagjainknak, akik valamilyen egészségi nehézségekkel rendelkeznek, ez a feladat az önállósulásukhoz vezetne. A nagy vállalkozás pedig 50 gyapjúból készített kékítaska megszövése, melyeket igazi, a régi magyar paraszti világból vett mintázatok díszítik.

Tudjunk meg többet Hollandiáról

Hollandia: Hollandia (teljes nevén Holland Királyság, hollandul Koninkrijk der Nederlanden) nyugat-európai ország. Délről Belgium, keletről Németország, északnyugat felől az Északi-tenger határolja. A holland közjog különbséget tesz „Hollandia” és a „Hollandiai Királyság” között. A Hollandiai Királyság 3 részből áll: Hollandia, valamint Karib-szigetekhez tartozó Holland Antillák és Aruba. Belgium, Hollandia és Luxemburg szoros regionális együttműködését általában Benelux államokként említik. Hollandia figyelemreméltóan sík ország. Az ország fele a tengerszint feletti 1 méteres magasságot sem éri el, és sok az olyan terület is, amely a tengerszint alatt fekszik. E mélyen fekvő területeket gátak és dűnék sokasága védi a víztől. Nagy számú szivattyú működik a talajvíz megfelelő szinten tartása érdekében. Az ország legmagasabb pontja Hollandia délkeleti csücskében található: a Vaalserberg 322 m magas. A hollandok az évek során jelentős területeket hódítottak el a tengertől, pl. a mai Flevoland tartomány teljes egészét 100 éve még tenger borította. Az így keletkezett új szárazföldeket poldernek nevezzük. Az IJssel-tó és a Rajna torkolata közötti termékeny területen zöldség- és virágkertészetek sorakoznak. A földgázzal fűtött üveg-házakból egész évben friss zöldségféléket szállítanak a bel- és külföldi piacokra. A vágott virágok, virághagymák és -magvak kivitele is jelentős.

A holland mezőgazdaság vezető ága az állattenyésztés. A kitűnő tejelő feketetarka, fríz fajtájú teheneknek az év nagy részében a szabadban legelnek. Az állatok tejhozama igen magas [6000liter/év fölött] amit a tervszerű fajtanemesítésnek és gondozásának is

köszönhető. A szántóföldek nagyobb részén termelt takarmánynövények is az állattartást támogatják. Ahol búzát, árpat, burgonyát, cukorrépát, lent, takarmányt termesztenek. A sertés és a baromfitartás is jelentős. A mai Hollandia (Németalföld) germán törzsek által lakott területe az I. századtól a Római Birodalom része lett, majd a 8. században a frankok hódították meg. A IX. században Lotaringiához, illetve a Nyugat-frank Birodalomhoz, a X. századtól pedig a Német-római Császársághoz tartozott. A részben önálló területek legtöbbje a középkorban kulturális és gazdasági központ volt (Flandria, Brabant stb.). A XIV-XV. században az egész holland térség nagy része a Burgund Hercegséghez tartozott, majd 1477-ben házasságok révén a Habsburgok szerezték meg. 1579-ben a 7 északi (kálvinista) tartomány létrehozta az Utrechti Uniót, amelyhez a déli tartományok nem csatlakoztak, ez a rész ma Belgium. 1581-ben egyesültek a németalföldi tartományok, első helytartójuk Orániai Vilmos lett.

A mai Hollandia 1609-ben alakult meg, de független államként csak 1648-ban, a vesztfáliai békeben ismerték el. A mai Belgiumot alkotó déli tartományok 1830-ban váltak ki. Az ország az I. világháború idején semleges volt, ennek ellenére 1940-ben a németek megszállták, ázsiai gyarmatai pedig a japánok kezére kerültek. Hollandia 1949-ben függetlenséget adott Holland Kelet-Indiának (Indonézia).

P.J.

FELHÍVÁS

A kézi szövésű szőnyegek, valamint egyéb termékek vásárolhatók születésnapra, névnapra, házassági évfordulókra stb. székhelyünkön, Bácsfeketehegyen a Testvériség utca 20. alatt (Bíró iskola), hétfőtől péntekig, 10-16 óráig.

A HELYI KÖZÖSSÉG HÍREI

ÓVODA

A helyi közösség lebetonozta, rendbe tette az Óvoda bejáratát, így a hozzáférhetőség megjavult, a szülőknél és a gyerekeknek nem kell sárban, vízben tocsogniuk az esős időszakokban.

ILLEGÁLIS SZEMÉTELEP ELTAKARÍTÁS

A Helyi közösség szervezésében, a Gazdakör, polgárok és a HK mechanizációjának segítségével „örökbe

fogadnak” egy illegális szemétkerakót a Vasút utca folytatásában április 1.-én. Ez nem áprilisi tréfa, aki nem hiszi, bizonyosodjon meg benne a saját két szemével. Képes illusztráció a hátlanon.

PÁLYÁZAT

A Gazdasági és Régiófejlesztési Minisztérium pályázatára jelentkezett a HK kommunális tevékenységének eredményesebb végzése céljából, miből falunk életét esztétikai megjelenését javítanák.

GÁZVEZETÉS

Sajnos a gázvezetés során, sok megkérdőjelezhető tevékenységet hagyott maga után a kivitelező. Erre már több polgári kritika is érkezett. A szerződésben a kivitelező kötelezve van a munka befejezése után a terület előzetes viszonyába visszaállítani a terepet, amire a HK titkára már többször felhívta a figyelmüket, és ennek betartására is kötelezte őket, és a munkájuk át nem vételével fenyegetett.

P.J./B.CS.

A SMALL STEPS HÍREI

Sikeresen elvégeztük a márciusra tervezett fásítási akciót a Becsei út mögött húzódó sávban, a Dorogi dűlőig. A tervezett 500 facsemete helyett, összesen mintegy 620 került elültetésre, három párhuzamos sorban és helye van még 100 darabnak ugyanezen lokáción.

Áprilisra tervezzük a Becsei út mindkét oldali fásítását, a Dorogi dűlő és a felüljáró között. Ami szintén nem kevesebb, mint 500 facsemete elültetését fogja jelenteni.

Az ipari park életében nagy előrelépés történt ebben a hónapban. Elkészült az ipari park átfogó területrendezési terve, mely alapját képezi mindennemű infrastrukturális munkának, melyre az eszközöket a Nemzeti Befektetési Alaptól kaptuk pályázat útján. A tervről szóló nyilvános közvita március 26-án ért véget, és a terv elfogadásáról az április 2-án üléselőző Községi Képviselőtestület hoz döntést. Folyamatban van az ipari parkon belüli úthálózat tervének elkészítése is, mely várhatóan április közepén fejeződik be. A terv elkészítéséhez szükséges eszközöket ezúttal, a Vajdasági Nagyberuházási Alaptól kaptuk.

Mindehhez párosult az első beruházó megérkezése Ipari Parkunkba. 3 hektáros területet vásárolt cégünkötől,

mellyel még az idei év folyamán tervei vannak. Első információként annyit árulhatunk el, hogy mezőgazdasági termékek feldolgozásával szeretnének foglalkozni és mielőbb szeretnék megkezdeni az építkezést.

Molnár Zita

SZÉTLÖVÉSZETI MÚZEUM – TÖRTÉNELMI PANOPTIKUM

- versmaraton a vajdasági magyar versmondásért -

A Vajdasági Magyar Versmondók Egyesülete április 11-én, a költészet napján öt órás folyamatos versmaraton mutat be a bácsfeketehegyi kultúrotthon emeleti nagytermében. A napjaink valóságával – háborúkkal és álháborúkkal – foglalkozó kiállítás a magyar és a vajdasági magyar irodalom remekein keresztül tárja nézők elé ezt az újszerű pódiumművészeti kezdeményezést.

Játsszák: Priboj Dianna, Fekete Ágnes, Linka Csaba, Simonyi Lili, Fejes István, Kasza Zsanett, Szarka Ákos, Pál Ágnes, Hajvert Ákos. Rendezte: Pataki András

A tárlat 15 órakor nyitja meg kapuit és 20 óráig folyamatosan megtekinthető.

Nézzon be Ön is hozzánk a költészet napján!

„Lőttek ránk, a békés közönségre, de nehogy megijedjenek, nem fegyverrel tették. Nem a versmondatok, s nem is

a sokkoló feliratok, hanem a kettejük közt feszülő ellentmondás volt az a képzeletbeli lövedék, amivel a rendhagyó előadást „elkövetők” behatolni igyekeztek a szokásokkal körülbástyázott emberi szférákba: a szívbe, az agyba, az elmébe.”
/Sáfrány Attila, Magyar Szó, 2007. október 9./

„A Szétlövészeti Múzeumban, mint minden múzeumban, van látnivaló és van hozzá... hogy is mondjam... egyfajta magyarázat. Útmutató. Leírás. Amit nem muszáj elfogadni. De

KÖTELEZŐ rajta elgondolkodni."
/Krekity Olga, Hét Nap, 2007.
október 17./

„A verstárlat a vers kiállítása, vagy a

kiállítás versei, játszhatnánk a szavakkal. Ez a forma alkalmas arra, hogy a diktatúrák természetrajzával kapcsolatos gondolatokat boncolgassuk. A cél a minél nagyobb ellent-

mondás kialakítása volt, hatni a képi és a szövegelemek feszültségén keresztül."
/A rendező/

BÁCSKAI BORNAK AZ ÚTJA: SOLT, KULPIN, KARLÓCZA, MONOR, TOPOLYA

Bármerre is visz az utunk, mindenhol barátságos tekintetek, vidám, örömtől repeső arcok között találjuk magunkat. Solton a takaros utcák, rendezett parkok és a felemelő emlékhely, a gróf Vécsei Károly aradi vértanú mellszobrának koszorúzási szertartása csalogatott a szemünk sarkába néhány, szinte alig észrevehető könnycseppet. Az ünnepség után stílusosan a Pincefaluba tessékelték a Borrendeket, hogy lemossuk torkunkról a megtett út beszippantott porát. Késő éjszakáig zengett arrafelé a muzsikaszó és fogyott a Farkas pincészet nemes itala.

A magyar borrendek sora barátsággal bélelt, nagy vigadalmat csapott.

Kulpinban a Mezőgazdasági Múzeum látványa rámutatott az utcán heverő lehetőségeinkre. Rég be kellett volna mutatnunk az egybegyűjtött régiségeinket, amelyek a múltunkról mesélnének a gyermekeinknek.

Megvalósítható lenne egy ilyen projektum itt nálunk is, például a Nagyház helységei ideális teret kínálnának erre a célra.

De maradjunk az alapvonalon... Kulpinban is folyt a bor és szólt a nóta.

Karlócza az 1699 –es békekötés nyomán ébreszt bennünk emlékeket. A város azonban önmagában is egy élő múzeum. A hullámzó Duna partján, erdőnek tűnő ligetbe burkolódzva mosolyog az arra járó vendégre a folyó nevét viselő szálloda. Itt került megrendezésre a volt Jugoszláviát turisztikai szinten egybefogó rendezvény. A falusi turizmussal foglalkozó gazda szabadon kínálhatta a portékáját. A Bácskai Szent György Bolovagrend képviselői pedig ismételten felhívták a figyelmet arra, hogy a borutak egy mellékösvénye azért mégis áthalad a falunkon, ráadásul immár a messze-

földön ismert borainkat is kínáljuk az ingyenc főztjéink mellé.

A Magyar borrendek Országos Szövetségének szervezésében Monoron kerül sor az idei első, országos szintű Közgyűlés lebonyolítására. Mivel a bogácsi találkozó óta tagjai vagyunk e rangos testületnek, ezúttal megtisztelő meghívást kaptunk, melynek természetesen eleget teszünk.

Az idén, április 26-án számos hazai és külföldi kedves hölgy és lovag vendég jelenléte mellett Topolyán tartjuk a fennállásunk hatodik évfordulóját, de számos helyhatósági elöljáró, gazdaságpolitikával valamint vendéglátóiparral és turizmussal foglalkozó szakember és üzletember jelezte már részvételi szándékát.

Dolgunk az lesz. Hát, hajrá!

Tóth János

VAN ÓRA, DE NINCS IDŐ

Ugyanabban a faluban lakok, mint a nagyszüleim, de mégsem látom őket túl sűrűn. A szomszédban van az unokatestvérem, mégis csak az iskolában találkozunk. Egy házban élek a szüleimmel mégis sokszor olyan érzésem van, hogy a tanáraitam többet látom, és többet beszélek velük, mint a szüleimmel. Azt hiszem mindenki, vagy legalább is az emberek többsége rohan, siet, nem figyel oda senkire. Az életünk egyharmadát a munkahelyen vagy az iskolában töltjük. Mindenki napja valahogy így kezdődik: "Ó, ma megint munkába kell menni!", "Jaj, ne már reggel van, mehetek iskolába!". Este sem jobb a helyzet: "Mennyi dolgom volt ma alig állok a lábamon!", "Az iskolába már megint egy csomó házit kaptunk!". Nem tudunk örülni úgy igazából sem-

minek. Elmúlt a Húsvét. Akárkit is kérdeztem arról, hogy, hogy múltak el az ünnepek mindenki azt monda, hogy finom volt a sonka, sok

édességet kaptam, a lányok, hogy sok volt a locsoló, a fiúk meg, hogy sok helyen voltak locsolni. Senki nem mondta azt, hogy mi családi körben, békében, nyugalomban töltöttük a Húsvétot, arról nem is beszélve, hogy

valaki a Húsvétot, mint Jézus feltámadását ünnepelte. Ez miért van? Ez azért van, mert rohanunk és nincs idő arra, hogy őszintén kellemes Húsvétot kívánjunk egymásnak. Mindenki üljön le tíz percre és döntse el, hogy mi a fontosabb a munka vagy a család, a szomszéd, az élet. Ki kérdezte meg mostanában egy ismerőstől, hogy, hogy van? Ki volt az, aki viszont őszintén érdeklődött barátja, hogy léte iránt? Erre a kérdésre mindenki őszintén válaszoljon, mert nem másokat, hanem saját magát csapja be.

Ha ezt az egészet egy mondatba akarnám sűríteni, akkor az valahogy így hangzana: az ember csak egyszer él, ezt a rövidke időt a legjobb, ha a barátaival tölti, és nem temetkezik magába.

Szombati Dorottya

M A N A P S Á G

NE IRÍGYKEDJ, CSINÁLD TE IS

A mai „tranzíciós” életünkbe nagyon sokan, butaságból, nem odafigyelve, de még többen önhibájukon kívül, nyomorúságba koldusbotra jutottak. Mivel még nem jutottunk el odáig, hogy a modern szociáldemokrácia elvei alapján az ilyeneken az állam segítsen, így ez a feladat a humánus érzésű „módosabbra” hárul.

Ilyen emberek Stevović Milovan és élettársa Borbély Hargita a PUTNIK-PIZZERIA tulajdonosai. Mindketten

szociálisan érzékenyek, segítőkészek, így Milovan a 32 év ausztráliai munka gyümölcsének hozományából vendéglátóiparba fektetett pénzén kívül, a helyi amatőr labdarúgás mellett a rászorultakat támogatja havonta 50 ebéddel.

Az ebéd levesből, húsból, körítésből, salátából és kenyérből áll. Az erre fordított pénzt, máshova is tehetnék volna, de Ők így akarták.

Sajnos a falu, az falu.

Egyesek, ahelyett, hogy tehetségük szerint utánoznák és bővítenék a rászorultak, sajnos növekvő körének ellátását, irigyen támadják és megkérdőjelezzik munkásságukat. Nekik nem kell és nem is fogadnak el senkitől e téren segítséget, támogatást, de mindenkinek megengedik, hogy ugyanilyen módon utánozzák Őket.

Szerk.

TIZENEGY SZÖSZ-BOGÁR

Tizenegy fiatal versmondó jutott tovább a tizennyolcadik Anyám Fekete Rózsa Magyar Nyelvű Nemzetközi Vers- és Prózamondó Találkozó döntőjébe a hétvégén Bácsfeketehegyen megtartott vajdasági selejtezőről. Az édesanyák tiszteletére meghirdetett versenyen gyermek, ifjúsági és felnőtt kategóriában lehetett indulni. A jelentkezőknek három verssel vagy prózával kellett készülniük (kortárs magyar, vagy világirodalmi alkotással), de jelentkezhetek a magyar népköltészet remekeivel is. A vajdasági elődöntőre idén a hagyományosnál jóval kevesebben, mindössze huszonötön jelentkeztek. (Egyes vélemények szerint a schengeni füg-

volt, és a vajdasági versmondó mozgalom fejlődését mutatja. A találkozójának legjobbjai, a továbbjutók: gyermek kategóriában: **Csóke Dóra** és **Csóke László** (Hajdújárás), **Gyarmat Judit** és **Prokop Adrienn** (Ada), **Nemes Bence** (Bácskossuthfalva), **Petrás Ármin** (Topolya); ifjúsági kategóriában pedig: **Böröc Renáta** (Horgos), **Lajsz Brigitta** (Szabadka), **Maletaski Krisztina** (Ada), **Rókus Zoltán** (Óbecse), **Szarka Ákos** (Bácsfeketehegy).

Rajtuk kívül három versenyzőt korábban, a szatmárnémeti selejtezőn választott ki a zsűri: **Fekete Ágnes**, **Kasza Zsanett**, és **Simonyi Lilit** Bácsfeketehegyről. Így az idei Anyám Fekete Rózsa verseny dön-

művelő, grafikusművész Veresegyházról (Magyarországról) a korábbi évekhez hasonlóan az elismerés hangján szóltak a vajdasági elődöntőn 2008. március 29-én tapasztaltokról. A versmondók szép, tiszta magyar beszéde és a találkozó bensőséges hangulata az, ami kiemeli a bácsfeketehegyi elődöntőt a Szolnok, Eger, Debrecen, Salgótarján, Léva... sorból. A verseny végén Szigeti Balázs, az Anyám Fekete Rózsa Alapítvány elnöke és Dölle Zsolt, a zsűri elnöke minden résztvevőnek személyesen gratulált és egy nagyon szép emléklapot adott át.

Szatmári Melitta megnyitja a versenyt

tőjére májusban 14 vajdasági fiatal utazhat, akiket a nemzetközi selejtezők során több, mint 1000 jelentkező közül választottak ki. A zsűri tagjai, Dölle Zsolt-előadóművész, Dániel Kornél-Bessenyei György-díjas népművelő, színjátész és rendező, valamint Kerekes László Bessenyei díjas nép-

A zsűri késik, jöhet a játék!

göny lehet meghatározó ez ügyben. Valószínűleg idén jóval kevesebb vajdasági fiatal rúg majd labdába a különböző nemzetközi megméretéseken.) Az azonban biztos, hogy a felkészülés színvonala nagyon magas

Lódi Andrea,
Vajdasági Magyar Versmondók
Egyesülete

MEGJÖTT A TAVASZ?

Nem tudom más, hogy van vele, de nekem, mindannak ellenére, hogy kérdőjelet tettem írásom címe után, úgy tűnik, hogy a napokban megjött a tavasz. Ez a tény nálam azzal az érzéssel is párosult, hogy már megint szalad az idő, már megint elmúlt egy évszak, amelyről szinte tudomást sem vettem, hiszen annyi minden más kötötte le a figyelmemet. Hozzám hasonlóan sokan mások is azt mondják, hogy rohan az idő, nincs idő élni, örülni, vagy aggódni a körülöttünk és bennünk zajló eseményeknek.

Azzal nyugtatjuk magunkat, hogy rohanó világban élünk, amiben az a normális, hogy már saját bajunkkal sincs időnk törődni, hiszen az újabb és újabb feladatok megoldása tölti ki mindennapjainkat. Pedig baj az van bőven mindenki életében. A bajokról pedig illik azt tudni, hogy mindenkinek a saját baja tűnik legnagyobbnak a világon. Ha pedig már vannak bajok a világon, akkor lennie kell megoldásnak is rájuk. A bajokat sokféleképpen meg lehet oldani. Az egyik megoldási mód az, hogy tudomásul vesszük, hogy a bajok egy része megoldhatatlan, egy részüket pedig, előbb – utóbb, megoldja az idő, az ezektől eltérő bajokkal pedig, ideig - óráig, együtt is tudunk élni. Nem hiszem, hogy ez a módszer lenne az igazi, amely biztosíthatja nekünk kiszabott földi életünk élhetőbbé tételét, hiszen kevés olyan emberrel találkoztam, aki sztoikusán tűri a rászakadt gondok tömkelegét.

Az emberre jellemző, hogy ki így, ki úgy, de keresi a megoldást. Mindenki

szeretné megoldani az életét bonyolító gondokat és bajokat. Közéleti emberként ritka az a nap, amikor senki sem kér tőlem segítséget, vagy tanácsot. Sokszor már az is segít, ha a panaszos elmondhatja a baját, máskor pedig az sem segít, ha kiteszem a lelkemet, mivel a panaszkodó embertársam élvezzi azt, hogy az ő panaszára nincs orvosság.

Az utóbbi időben, a panasz mellé, sokan gratulálnak is, mivel valahonnan megtudták, hogy rangos kitüntetést, a Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztjét, vehettem át március 14-én, Szabadkán Magyarország belgrádi nagykövetségénél. Elmondhatom, hogy igencsak meglepődtem, amikor pár nappal korábban Nagy Ferenc főkonzul úr jelezte, hogy milyen megtiszteltetés vár rám. Azon meg különösen meglepődtem, amikor megtudtam, hogy nemzeti ünnepünk alkalmából rendezett fogadáson, a vajdasági magyarság színe-java előtt, ezúttal egyedül engem szólítanak, kitüntetettként az emelvényre. Szép volt, jól is esett minden olyan dicséret, amelyről éreztem, hogy szívből jövő és őszinte. Sokan, valószínűleg, azért mert nem szereztek tudomást az eseményről, vagy pedig más okuk volt rá, nem gratuláltak.

De nem ez a lényeg, hiszen ahogy nem kértem és nem vártam a kitüntetést, ugyanúgy nem vártam a jókívánságokat sem. Az ok, ami miatt ez a téma belopakodott az írásomba az, hogy külön jólesett a dicséret, amivel néhányan a köszönő beszédemet méltatták. Azt a beszédet, amit a megmaradás, a szülőföldünkön magyarként való megmaradásunk, gondolatára rögtönöztem a szabadkai Népkör, zsűfőlásig megtelt nagytermében. Elmondtam, hogy az elmúlt nehéz években, és a mai zűrzavaros időkben is a délvidéki magyarok közül sokan, sokféleképpen tettek, tesznek

azért, hogy ne vesszünk ki erről a vidékről. Ez a kitüntetés nemcsak az enyém, hanem mindazoké, akik bármit is tettek megmaradásunkért, de azoké is, akik csak egyszerűen itthon maradtak, vagy pedig tervezik a hazatérést.

Elmondtam azt is, hogy sokfélék vagyunk mi magyarok ezen a tájon, de ennek ellenére én most úgy érzem, hogy az idei ünnepünket, legtöbbünk számára szebbé teszi az a tudat, hogy hosszú idő után, megmaradásunk érdekében, újra össze tudtak fogni magyar pártjaink politikusai. A Magyar koalíció, a vajdasági magyar összefogás létrejött, tetszik népünknek, tetszik fiataljainknak, hiszen reményt ébreszt arra, hogy magyarnak megmaradva egyenrangú polgárai lehetünk egy olyan országnak, amelynek a határok nélküli Európában van a helye.

Ilyen dolgokról beszéltem ott akkor Szabadkán, és most pár héttel május 11-e, a minden szinten előrehozott választások napja előtt, remélem, hogy igazat is mondtam. Igazat olyan értelemben, hogy a magyar választópolgárok döntő többsége ezúttal elmege szavazni, és minden szavazócédulán megtalálja és bekeretezi a Magyar koalíció- Pásztor István elnevezés előtti sorszámat.

A magyar összefogásról szól az idei tavasz. Arról, hogy van értelme új tavaszt várunk ezen a tájon, az őseinktől örökölt földön, magyar utódaink hozományán. Rólunk szól ez a tavasz.

Rólunk, akik magyarként olyan kisebbség vagyunk ebben az országban, amely példát tud mutatni össze fogásból, a jobb élet iránti vágyból. Tesszük mindezt azért, hogy az idei tavasz, a magyar összefogást elhozó tavasz, mindanyunknak, magyaroknak és nem magyaroknak is reményt hozzon az életünkben.

Rólunk szól ez a tavasz, és ha akarjuk, akkor május 11-e után még a kérdőjelet is kitörölhetjük írásom címéből, és reménykedve elmondhatjuk mindenkinek:

Hála Istennek, megjött a tavasz!

Pál Károly

LÚDAS MATYI A XXI. SZÁZADBAN

A Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók idei Találkozójának megrendezését Bácsgyulafalvára (Telecskára) bízta a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség. A műkedvelőknek eme rangadójára a XIII. alkalommal kerül sor, amelyen 11 település színjátszói vesznek részt. Többségük rendszeres résztvevője a Fesztiválnak, de mindig akad egy fiatal, új keletű társulat is, akik igyekeznek felzárkózni veterán deszkakoptató társaikhoz. Az idén a temerini Szirmai Károly ME színját-szó vettek részt első alkalommal a szemlén.

A Soma színtársulat a megnyitó ünnepségen fellépő házigazdákat a Vándor elnevezésű társulatot követő előadásnapon, vasárnap 20 órai kezdettel lépett színpadra a Lúdas Matyi című átdolgozott színpadi darabbal. A társulat kezdeti lámpalázát a közönség önfeledt nevetése és tapsa háttérbe szorította, s szinte bátorította a csapatot, amely bemelegedett, belelendült a játékba, a játék örömeibe, amelybe a közönséget is bevonva, játékoságra ösztönözve és kacagásra bírva nagy sikert ért el a bácsgyulafalvi közönség előtt. Sőt a szakemberekből álló háromtagú zsűri tetszését is megnyerte, akik elismerően szóltak a számos újításról, amelyet Tóth H. Vera alkalmazott a darab rendezése során. Elsősorban, hogy a cselekvést a mai korba hozták át és az egykori hajdúkat a mai extravagáns öltözetű maffiózó verőlegények, vagy akárcsak Döbrögit, a kétesmultú felékszerezett úrgazdagot személyesítik meg. Ugyanakkor a zsűrinek imponált a fénnel és zenével ötvözött, a Somához oly közel és sokat játszott klasszikus formákat elhagyó, új formát öltő stílus megjelenése, s nem utolsósorban a közönség aktív bevonása is.

- Kompakt összefogott, átgondolt előadás volt, a figurák és a helyzetek is nagyon jól ki voltak találva. Nagyon szerettem, hogy aktualizáltak, ez merész vállalkozás, de nagyon borotvaélen táncoló dolog is. Nagyon erős tempót diktált az előadás és ehhez igazodnia kell. Ha ilyenre vállalkoztok, magasra tesztitek a lécet, ezért az apróságokra is figyelni kell – mondotta Brestyánszki Boros Rozália zsűritag. Kőrösi István az újvidéki színház színművésze, zsűritag így

A Soma színtársulat ezúttal is megköszöni az aktív színházlátogatóknak és minden kedves nézőnek, akik jelenlétükkel megtisztelték és tapsukkal, kacagásukkal megjutalmazták a társulat idei előadását az új megvilágítású Lúdas Matyi című színpadi darab bemutatásakor.

vélekedett: - Végiggondolt előadást láttunk. Nagyon jók a maffiások, mind jól viszik végig a szerepüket, ám az apróska kellékeket is használni kell, játszani kell velük. A Lúdas Matyi lány és jó áll neki, ő is dicsegetet érdemel. Nagyon jó, hogy a darabban van zene, ám a sokféleség zavaró. Egyöntetűbb kellett volna hogy legyen.

Összegezve a látottakat és hallottakat egy kidolgozott, igazán sok területre odafigyelő, a közönséggel bolondozó maffia és liba show-t láthatott a közönség. A Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók Találkozója április 6.-án vasárnap zárul díjkiosztó gálaműsorral, majd a szabadkai Népszínház előadásában Müller Péter Szomorú vasárnap című előadását tekinthetik meg a jelenlévők. Ilyen vélemények és kritika után remélhetőleg a bácsfeketehegyi műkedvelők számára nem lesz túl szomorú ez a vasárnap, és a Soma csak valamilyen elismeréssel, díjjal a tarsolyában térhet haza a XII.-dik találkozóról.

Szukola Béla

ÉRTESÍTÉS

A Magyar Szó lapterjesztő osztálya április elsejétől Bácsfeketehegyen is megszervezte az újbóli lapkézbesítést, amelyet Szukola Béla végez. A jelenlegi előfizetők táborához továbbra is lehet csatlakozni, úgy a mindennapi, vagy akár a választott napokon megjelenő Magyar Szó előfizetésével, a lapterjesztőnél (tel.: 063/700-76-44), vagy Nagy Erzsébet könyvtárroslnál.

AKKOR GONDOLKOZZUNK ...?

A DESPOTIZMUSRÓL

A Római birodalom széthullásánál vidékünkön, Pannóniába és a Balkán félszigeten, egy ma is fennálló európai törésvonal, határ keletkezett a Duna, Drina, Kataroi öböl vonalán, ami még most is áthidalhatatlan. Ettől nyugatra található a pozitív értelemben vehető Európa, keletre pedig a Bizánci kultúra örökösei. Ez ma a konzervatív ortodoxiában és a sajnos rosszul palástolt despotizmusban nyilvánul meg. A despotizmus egyszerűen, magyarul, a basáskodás országunkban minden szinten, az önkormányzatoktól a kormányig jelen van. Sajnos így van ez teljes környezetünkben is, még az EU-hoz tartozó szomszédjainknál is. A despoták fő fegyvere a dogmatizmus, a törvényeknek és a történelemnek olyan egyoldalú, önkényes tolmácsolása, ami csak is az Ő érdeküket „Isten adta” pozíciójukat védi, magasztalja. Egyedüli céljuk a hatalom, a gazdasági erejük növelése és a mások tőlük való függőségi viszonya. A régi despoták, igaz önértékből, vigyázták alattvalóik testi és anyagi integritását, de a mai neoliberálisok, már erre sem hajlandóak, kényszeríthetők. Ezzel szemben, a demokrácia vívmányait ami a jogi, szociális és más előnyöket (nem juttatások, alamizsnák), amik mindenki számára egyenesen egyenlően járnak,

hisztériás rohamokba kitörve, utasítják el. Ez nem csak vörös-fekete-populista koalícióra jellemző, hanem a báránybőrbe öltözött többi farkasra is.

Sajnos október 5.-e után még eddig nem volt október 6.-a. Májig sem tudom milyen szent célok és érdekek miatt nincs lusztráció, korrupció elleni harc, a meghozott jó törvények

alkalmazása, vagy ami ettől (szerintem) még rosszabb, a törvények felfüggesztése és a régi jól begyakorolt, valakiknek az érdekét képviselő határozatokkal való uralkodás. (Ilyen, pl. a búza kivétel tilalma) Érdekes a technikai kormány Európába menő szárnya leállította a sokkérdéses, semmibe vezető autópályák építését, mivel az nem felel meg sem a törvényeknek, sem az összevissza kikényszerített szerződésnek. Bízunk benne, hogy ez nem sima reklámfogás.

De szerencsére, nem tudom, mivel érdemeltük ki, kaptunk egy újabb esélyt, hogy a cikk elején említett határt keletebbre toljuk, amit a május 11.-i választásokon meg is tehetünk.

Most eljutottunk ahhoz a ponthoz, mint ahogy a Kossuth nótában van, hogy „ha még egyszer azt üzeni, mindnyájunknak el kell menni”, mert ha ezt most nem használjuk ki akkor már nem lesz még egyszer.

Szavazzunk! Mindannyian! Ne az eddigi ismert basáskodásra, despotizmusra vagy azt, mint a rossz smink, félig elfedő liberalizmusra, hanem az ismeretlenre, a demokráciára, ami már pl. Svédországban, Írországban nagyon szép eredményeket mutatott. Lépünk túl már egyszer azon, hogy ha apámnak, annak az apjának, annak az apjának, annak az apjának... jó volt, akkor nekem is. ???

Befejezésül a Képzelt riport egy amerikai popfesztiválról-ból idézném Adamis Anna pár sorát „mi arra születünk, hogy mindig menjünk, meg ne álljunk, induljunk tovább, induljunk tovább”.

Tudjuk, hogy hová, Európába!

U.I.: Istenem, óvj meg minket a rendkívüli állapottól!

Bíró Csaba

ELSŐ AZ EGÉSZSÉG A SZÁRAZ SZEMRŐL

Amikor évmilliókkal korábban megjelentek az első élőlények a szárazföldön, túlélésük egyetlen esélye abban rejlett többek között, hogy kifejlődött a könnyservük, mely védelmet nyújtott a szem kiszáradása ellen. Azóta könnyserveink számos káros hatásnak vannak kitéve, melyek ezt a finom egyensúlyt felboríthatják, ahhoz az állapothoz vezetve, melyet száraz szeműségnek neveznek. Napjainkban a száraz szeműséget súlyos elváltozásnak tekintjük, mivel a kötőhártya és a szaruhártya tartós károsodásához vezethet, mely súlyos látásromlást, akár vaktságot is

okozhat, ritka esetekben. A betegek, melyek szemész szakorvoshoz fordulnak, közöttük minden ötödik, azaz 20 %, száraz szeműségben szenved. Ez komoly egészségügyi problémát jelent. Milyen esetekben lép fel száraz szeműség? Reumás, vagy belgyógyászati megbetegedésekben (diabetes, pajzsmirigy betegségekből stb.)

Hormonális változások (menopauza) Idegrendszeri betegségek, néhány gyógyszer, környezeti hatások/száraz levegő, légkondicionáló, központi fűtés. Számítógép, monitor előtti munka, korral csökkenő könnyter-

melés és a ritka pislogás.

Mik a tünetek?

A szemeinket fáradtság, vörös elszíneződés, tapadós pislogás TV-nézés után, éjszakai megerőltető, szemfigyelmet megkövetelő munka után okozta éleslátás csökkenés. Mi a teendők ilyen esetekben? Forduljunk szemorvoshoz, mely felállítja a pontos diagnózist, és előírja a megfelelő kezelést.

Dr. Krisztián Géza
szemész szakorvos

PÁLYÁZATFIGYELŐ

Mezőgazdasági fejlesztési programokat és projektumokat támogató hosszú távú hitelek

Kiíró intézmény:
Vajdasági AT Fejlesztési Alap (YU)
Beadási határidő: 2008. április 8.
Földrajzi kiterjedés: hazai

Razvojni fond**PROWAG****Fejlesztési Alap****Mali Idoš - Kishegyes**

A pályázaton részt vehet minden 40 évnél fiatalabb vajdasági gazda, aki 30 hektárnál kevesebb termőfölddel rendelkezik.

További információért keresse fel irodánkat!

Elnyerhető pályázati összeg:
Hitelösszeg: 200.000-2.000.000 dinár. Törlesztési idő: 5 év. Kamatláb: 2,8% (4,2%)

Önrész mértéke: 50%
Pályázók köre: Vajdaság területén levő bejegyzett mezőgazdasági birtokok tulajdonosai, magánszemélyek.
Összefoglaló: Az eszközök odaítélésének céljai:

A hitel odaítélésének alapvető céljai pénzeszközök előteremtése a mezőgazdasági termelés műszaki felszereltségének javítása, a mezőgazdasági termelés minőségének és mennyiségének növelése révén a mezőgazdasági szektor fejlesztésének támogatására.

Az eszközök rendeltetése:

A pályázat alapján hitelek folyósítanak a mezőgazdaságban az alábbiak finanszírozása: Mezőgazdasági gépek, felszerelés, jószágállomány és tenyészállatok beszerzése, gyümölcsös és szőlő telepítése, öntözőrendszer kiépítése és rekonstrukciója, elsődleges mezőgazdasági termékeket feldolgozó berendezések és tárolók bővítése és korszerűsítése, a felszerelés lízing útján történő beszerzéséhez való hozzájárulás finanszírozása

Garancia jóváhagyására hosszú lejáratú hitelek biztosításához új mezőgazdasági gépezet beszerzésére

Kiíró intézmény: Vajdasági Autonóm Tartományi Garancia Alap (YU)
Beadási határidő: 2008. szeptember 30.
Földrajzi kiterjedés: hazai

Elnyerhető pályázati összeg: A hitel összege: 500.000-10.000.000

dinár. Törlesztési idő: 5 év. Kamatláb: 6,80%

Pályázók köre: Mezőgazdasági magántermelők, bejegyzett mezőgazdasági birtokok működtetői.

Összefoglaló: A Vajdaság AT Garanciaalapja általi garancia nyújtásának alapvető célja az elavult mezőgazdasági gépezet felújítása érdekében új mezőgazdasági gépezet beszerzésére irányuló, ügyviteli bankok általi hitelekhez való könnyebb hozzáféréshez előfeltételek megteremtése, bejegyzett mezőgazdasági birtokokat működtető, Vajdaság AT területén tartózkodási hellyel rendelkező természetes személyek számára.

A pályázat szerint garanciát vállalnak:

- kombájnok,
- traktorok és
- kapcsolható mezőgazdasági gépezet vásárlására jóváhagyott hitelekre.

A Tartományi Garanciaalap termőföldvásárlási hitelei

Kiíró intézmény: Vajdasági Autonóm Tartományi Garancia Alap (YU)

Beadási határidő: 2008. november 1.

Földrajzi kiterjedés: hazai

Elnyerhető pályázati összeg: A Kereskedelmi Bank által előirányzott keret 100 millió dinár. Maximum 5 millió dinár igényelhető.

Pályázók köre: Regisztrált mezőgazdasági termelők.

Összefoglaló: Célja a vajdasági fiatal termelők támogatása. A hitel által szeretnék ösztönözni a termelés fellendülését.

A hitelek igénylése: 7,5%-os névleges kamattal adják, 3 évre.

A Prowag csapata

Pályázatfigyelés, Tanácsadás,
Pályázatírás, Üzleti tervek készítése
telefon: 731 424
e-mail: prowag@gmail.com

A Prowag Fejlesztési Alap támogatásban részesült a szabadkai Szekeres László Alapítvány idén februárban megjelent Pályázatán, mellyel az Alapítvány hozzájárult a Fecske nyomdaköltségeinek biztosításához. Köszönjük!

APRÓHÍRDETÉS

Üzlethelyiség kiadó.
Vasút utca 58
tel.: 024/738-174

TÉLI UTAZÁS „OTTHONRÓL” HAZA

1956-ban Lackó fiam születésekor a női tanügyi dolgozók (de máshol is a nők). Három hónapi szülési szabadságot „élveztek”. Így a Kis Feleségem, aki áprilisban született, már szeptemberbe megkezdte a tanítást az 1956-57-es tanévben. A téli szünet valamikor januárban kezdődött és jó előre készültünk, hogy néhány napra hazamegyünk a szüleinkhez, bemutatni a már 9 hónapos unokájukat. Érdekesen kezdődött az utazásunk haza, ugyan is a tervezett utazásunk napján én Zomborban a bíróságon voltam köteles megjelenni szakvéleményezés céljából. Ugyanaz napra, Édesapám megígérte, hogy Cservenkán (Crvenka) a vasútállomáson fog bennünket várni a Verbászi Áramelosztó személygépkocsija, autója, amivel minden átszállás nélkül simán haza leszünk szállítva. A sofőrnek Uglár bácsinak és az Apámnak köszönve. Az utazásunk (kisgyermekkel) remeknek ígérkezett, de az indulásunk Telecskáról két részletben történt: én már kora reggel a község előfogatos szánkóján, mert tekintélyes hó volt eljutottam Kerényre (Kljajicevo-ra), onnan vonattal Zomborba. A bírósági feladatom végeztével siettem a vonatra, mert a megbeszélés szerint szintén a község előfogatos (F. Gáspár) elhozza családomat a kerényi vasútállomásra, ahol majd hozzám csatlakoznak és innen együtt utazunk Cservenkáig, ahonnan majd autóval folytatjuk utunkat. Jó és praktikus elképzelés volt az utazásunk. Én már a zombori beszállásom után rögtön foglaltam helyet két személy részére, számítva a családomra. A kerényi vasútállomásra érkezvén, én már a vagon lépcsőjén állva, láttam az enyéimet. Élénken integettem, jelezve hol, melyik vagonba vagyok és várok rájuk. F. Gáspár, az előfogatos – kocsis a fiát Nándort is magával hozta. Így ők ketten segítettek a Kis Feleségem csomagjait cipelni, feladni a vonatra. Amint a vonat megállt sietve feladták a csomagokat, felsegítették a családomat, amikor megláttam (a vonat lépcsőjén állva), hogy a nádból fonott gyerekágyat is hozták, de amiről elfeledkeztek, nem adták fel a vonatra, bár csak néhány lépésre volt tőlük. Nem teketóriáztam, leugrottam a vonatról, ami már elindult, de én néhány ugrással felkaptam a kiságyat és a vonatom után

iramodtam, hónom alatt a kiságygal, és akkor JAJJ (!) a vonat hirtelen gyorsított, de legnyomasztóbb az volt, hogy a peron fellépőjére a lépcsőre, (a ráfagyott jég miatt), felugrasomkor lecsúszott a lábam. A fellépő karfájába is csak fél kézzel tudtam kapaszkodni, a másikkal a hónom alatt szorongattam a kiságyat! A másodszori kísérletem közben átvillant az agyamon, hogy a vonat alá kerülhetek, de megkíséreltem még egyszer. Ez nem sikerült, elestem. A vonat a családommal elrobogott. Ott álltam miután felálltam a havas esőben, hajadon fejfel, kabát nélkül, mindenem a vonaton maradt!

Elkeseredetten kerestem a megoldást, hogyan tovább? Megláttam a piros sapkás forgalmistát – vasutast, hozzárohantam (aki mellékesen látta az egész eseményt, a felszállási kísérleteimet, elesésemet), könyörögve kértem, táviratozzon a vonat elé Cservenkára, hogy ha ott, a vonatról leszáll egy kisgyermekes asszony, várjanak meg, én majd utánuk igyekszek! Megértett a vasutas, szívélyesen betessékelt az irodájába, odaült a távíróhoz és szaporán kopogtatta, továbbította az én kérésemet. Megköszöntem és siettem Gáspárék felé, akik riadtan álltak, vártak. Sietve kértem őket vigyenek el Cservenkáig, ott vár rám az autóbán a családom. Láttam Gáspár arcán átsuhanni a gondot: innen Kerényről, Szivácon keresztül hány kilométer is az út Cservenkáig? Ezt a gondot a kanca mellé kötött, szoptatós kiscsikó tetejezte! Miatta nem lehet a lovakat nagyobb gyorsaságra ösztökélni, hogy szaporán eljussunk Cservenkáig. Rám nézett, láthatta rajtam a reményt, a könyörgő tekintetemet, menjünk már, induljunk! Eltökélten fordult a fia felé: induljunk!

A lovak hátáról levett havas takarókból, lópokrócokból nekem is jutott egy. A másik Nándinak. Én az enyémet magamra kanyarítottam és a hátsó ülésen ülve, egy takaró még a térdünkre is jutott. Gáspárnak a bakon, jóféle subája volt, abba

burkolódzott, de a gyeplő tartó kezein soha nem láttam kesztyűt, csak azt láttam, hogy ha néha-néha belefűjt a tenyereibe, akkor már biztosan nagyon meggémberedhetek az újaj! Szótlanul utaztunk a poroszkáló lovakkal Szivácon keresztül, azt elhagyva Cservenka felé.

Míg e sorokat rovom, nem voltam rest, két térképen is ellenőriztem kilométerekben mekkora távolságot tettünk ezen a délutánon (estén)? Telecskától számítva, Kerény, onnan Szivácon keresztül Cservenkáig kb. 29 km volt, de még itt sem volt vége az utunknak!

Cservenkára beérve tudakozódtunk a vasútállomás felől. Nem volt nehéz megtalálni, a főutcáról jobbra fordulva egyenesen oda értünk. Nagy üres térre akadtunk az állomás előtt, egy lélek sem volt azon. Megkeresetem az ügyeletes forgalmista vasutast, s vacogó fogakkal kérdeztem, leszállt e itt a zombori vonatról egy asszony kisgyerekkel, sok csomaggal? – Igen, szólt a válasz, nem maga az, aki miatt Kerényről táviratozott a kollégám? – De bizony én vagyok, de hol van a családom? – Láttam őket leszállni, egy rendőr segített a feleségének a csomagok körül, de itt várt rá egy férfi is, aki felkapta a csomagokat és a kijárat felé, igyekeztek az asszonnyal. Gondoltam ez csak a maga családja lehet, de mire elengedte a vonatot és ezt táviraton jelentettem a következő állomásnak (ez a köteleességem) és kisiettem az állomás elé, éppen akkor indult és fordult ki egy autó az állomás elől. Kiáltottam, integettem, de sajnos nem vettek észre, elmentek!

Molnár Károly
Folyt.köv.

LÉLEK SZÁRNYÁN

A BIBLIA ÉVE – 2008.

„Boldog, aki olvassa...”

Jelenések könyve 1, 3

Bizonyára olvasóink már több forrásból értesülhettek róla, hogy a Magyar Bibliatársulat kezdeményezésére a református, a római katolikus és az evangélikus egyházak a 2008-as esztendőt a Biblia évének nyilvánították. Ennek az elgondolásnak a fő célkitűzése, hogy a mai egyháztól elidegenedett világhoz közelebb hozzák a keresztyénség üzenetét, ami azonos a Biblia üzenetével, az evangéliummal. Ezt a célkitűzést erősíti meg a Biblia évének mottója is: „Boldog, aki olvassa...” (Jel. 1, 3) Ebből az alkalmából mostani írásunk is a Szentírással, annak eredetével, fontosságával és jelentőségével foglalkozik.

Isten Igéjének hármaskör alakja van: a kijelentett, az írott és a hirdetett ige. E hármaskör felosztásnak, azaz Isten igéjének a második alakja az írott ige, a Biblia. A Szentírás nem elsődleges, hanem másodlagos formája a kijelentésnek. Előbb történnie kellett valaminek, azután azt feljegyezték. Az elsődleges maga Krisztus és a róla szóló prófétai-apostoli prédikáció. Ennek írásba foglalt okmánya a Biblia, s mint ilyen, alap és kiindulópont a mai igehirdetés számára.

Mi is valójában a Biblia? Az eddigi ismereteink alapján a kérdésre így válaszolhatnánk: A Biblia az a könyv, amelyben meg van írva Isten beszéde az emberekhez. Ez a görög szó (Biblia) azt jelenti: könyvek. A protestáns egyházak a közismert 66 könyvből álló Bibliát használják. Itt azonnal feltehetjük a kérdést, hogy miért csak a Biblia 66 könyvét tekintjük kánonnak, mértéknek? Miért nem tartjuk a kijelentés-forrásnak az ún. apokrif könyveket, amiket több más felekezet hozzá is csatol a Bibliájához? Azért, mert a keresztyén gyülekezetek már az első századokban felismerték, hogy csak ebben a 66 könyvben szól Isten kijelentése olyan tisztán, világosan és az iratok sokfélesége ellenére is olyan tökéletesen egybecsengően, ahogyan egyetlen más írásban sem. Zárójelként az a tény sem szabad megkerülnünk, hogy maga Isten is

megparancsolta, hogy a tőle kapott írott igéhez semmit ne tegyünk hozzá. Ezek a könyvek úgy tesznek bizonyosságot Krisztusról, hogy a hívő emberek már korán felismerték és megvallották kanonikus voltukat. Olyan tekintélyük volt ezeknek az iratoknak a keresztyénség körében, mint semmi másnak. Mindenképpen szükséges kihangsúlyoznunk azt a tényt is, hogy a Biblia tekintélye nem az egyháztól vagy a zsinatoktól ered. Önmagában hordozza tekintélyét.

Amikor a Szentírásról általánosságban beszélünk, felvetődik a Biblia történeti hitelességének kérdése. Megbízható-e a kezünkbe levő Szentírás? Vajon csakugyan azt írták le, pl. az evangélisták, amit Jézus tett és mondott? Nem csúsztak-e be hibák a Biblia szövegébe a sok másolás közben?

Jézus kb. i. sz. 30-ban halt meg és támadott fel. Húsz év múlva már készen vannak Pál apostol korai levelei, harminc-negyven év múlva írásba foglalták az első három evangéliumot, és i.sz. 100 körül már a teljes Újszövetség készen volt. Akkor még sokan éltek a szemtanúk és fültanúk közül, meg kellett gondolni mit írjanak le az evangélisták. Olyan gondosan másolták a szent szövegeket, hogy pl. egy-egy szövegszerű könyv végére érve ellenőrzésképpen megszámozták a betűket is, hogy annyi van-e mindből, amennyinek lenni kell. Természetesen így is bekerültek hibák, de amikor 1947-ben a Holt-tenger mellett K.r.e. II. századból való ószövetségi könyvtöredékeket találtak, azok pontosan egyeztek a ma használatos szöveggel. Kb. 5000 görög nyelvű újszövetségi kézirat maradt ránk egészben vagy részben. A legrégebbieket i.sz. 350-400 körül írták.

Nem kerülheti el a figyelmünket az a tény sem, hogy nem a történelemtudomány igazolja a Biblia hitelességét, valamint a Biblia egyetlen könyvét sem a mai történetíró szempontok alapján kell megítélni. A Biblia írói nem történelemtudományt írtak, hanem üzenetet a mi tanulságunkra.

Végezetül visszatérve írásunk címéhez, keressük meg a választ arra a kérdésre, hogy miért döntöttek egy-

házaink vezetői úgy, hogy az idei, 2008-as esztendőt a Biblia évének nyilvánítsák. A kérdésre egy nagyon tanulságos és mindenki számára tartalmas üzenetet hordozó idézettel válaszolunk:

„A Biblia minden kor minden emberének szól, hiszen alapvető mondanivalója nem változik. De a Szentírás nem légtüres térben született, s ma sem általános igazságokat vagy jó tanácsokat kell keresnünk benne. Bonyolult helyzetek, emberi kapcsolatok, az Istenhez való viszonyunk, a szenvedés elviselése, a családi élet – amit ezekről mond a Szentírás, azt kell megértenünk, s az nyújthat ma számunkra eligazítást, biztatást és megnyugvást. Ehhez azonban le kell győzni a történelmi, földrajzi, kulturális távolságból adódó nehézségeket, s nem utolsósorban a magunk kényelmességét. A lelképásztorok, hitoktatók, a Bibliával „hivataltól” foglalkozók célja, hivatása, hogy legyőzzék ezeket az akadályokat. De feladatuk és hivatásuk is, hogy segítséget, eligazítást, támogatást nyújtsanak azok számára, akik szeretnék megtalálni Isten szavának mindenkor érvényes üzenetét. Ebben az értelemben feladata tehát az egyháznak, hogy a Szentírást elérhetővé tegye mindenki számára. Nem csupán fizikailag elérhetővé, de befogadhatóvá, érthetővé, életünket megújító erővé.

Erre a feladatra akarunk most kiemelten figyelni, ezért döntöttünk úgy – a magyarországi keresztyén egyházak -, hogy 2008 legyen a Biblia éve. Azért, hogy az örökkévaló Isten szava közelebb kerülhessen mindannyiunkhoz, hogy megerősítsen és megújítson bennünket, hogy választ adjon kérdéseinkre, hogy nyugalmat és békességet adjon nekünk rohanó és zűrzavaros világunkban.” (Dr. Bölcseki Gusztáv ref. püspök, a Zsinat lelkes elnöke, Képes Kálvin Kalendárium, Kálvin János Kiadó, Budapest 2007)

Orosz Attila
ref. lelképásztor

KERTI TÖRPE

TAVASZI TEENDŐK

A szobanövényeink idővel megunják a cserepüket. Egyrészt feleméztik a virágföld tápanyagait, másrészt kinövik a földlabdájukat. Ha cserepes növényünk akkorára nő, hogy pusztán a saját súlyától könnyen felborul, vagy éppen visszamarad a fejlődésben, kezd alaktalanná válni vagy satnyulni, akkor eljött az ideje az átültetésnek. Új cserépre van szüksége, akkor is, ha a növény gyökerei spirálisan körbenőttek, vagy kibújnak az alsó vízelvezető nyíláson. Óvatosan csúszassuk ki a növényt a cseréből néhány centire, hogy meggyőződjünk róla szükséges-e az "átköltöztetés". Átültetésnél a gyökérzetnek több helyet hagyunk, a régi földet frissel bővítjük. Nem utolsósorban a növénynek a méretéhez illő edényt válasszunk. Pár centivel nagyobb edényt vegyünk. Ha túl nagy cserepet használunk, a föld túl sok vizet fog tárolni, a növény gyökérzete a kelleténél nagyobb mértékben fog növekedni, ez viszont hátráltatja a levelek növekedését és a virágzást. Ne ijedjünk meg, ha az első pár napban a virágunk kókadni kezd: nem-sokára kiheveri a megrázkódást, erőre kap.

A szobanövényeink gondozása során sokszor szomorúan tapasztaljuk, hogy mindent elkövetünk, de a

növény mégis sárgul, kókad, nem virágzik, épphogy csak vegetál. Ha találunk rajta kártevőt vagy kórokozót, akkor tudjuk mit kell tenni. De, ha a levelein sárga-barna foltok éktelenkednek, sok esetben tanácstalanok vagyunk. Feltehető a kérdés, hogy talán a növényünk éhezik!? Ahhoz, hogy kiderítsük a bajt, utána kell járnunk a növényünk alapvető környezeti igényeinek. Ha mindent rendben találunk, de a növényünk nem mutat javulást, akkor a tápanyag-ellátásra lehet gyanakodni. Jó, ha tudjuk, hogy a kész földkeverékekben a tápanyagok kb.3-4 hónapig tartanak és ezután pótolni kell őket. A kertészetekben megvásárolt dísznövények így gyorsan elfogyasztják a tápanyagokat. Virágzási időszakban a növények intenzíven, minden két hétben igénylik a tápanyagot. A frissen ültetett növényt ne műtrágyázzuk. Az őszi közeledtével érdemes csökkenteni a trágyázást, nehogy megzavarjuk a téli nyugalmi időszakot. A nitrogén N: elősegíti a levéltömeg fejlődését, ezért fontos a levéldísznövényeknél. A foszfor P: döntő tényező a virágos növényeknél, mivel elősegíti a virágzóképeséget a termésképzést és a gyökér növekedését. A kálium K: a levelekben és a termésben kimarad-

hatatlan: jelenléte szilárd sejtfalat eredményez, ezáltal a növény ellenállóbb lesz a kártevőkkel, kórokozókkal szemben. Ezen a 3 elem mellett a növényeknek szükségük van még különböző mennyiségben Ca, Mg, Fe. A magnézium és a vas a fotoszintézisért felelős zöld színtestek építőelemei. A következő mikroelemek hiánya is betegségekhez vezethet: réz, bór, cink, molibdén stb. Összefoglalóként elmondhatjuk, hogy éhezik a növény, ha a következőket tapasztaljuk: gyöngén növekszik, levelei halványak, az alsó levelek lehullnak, virágai halványak, a virágok aprók vagy meg sem jelennek. Persze a túltáplálás is komoly problémát okozhat.

Z. Tatjana

	Hiány esetén	Felesleg esetén
Kalcium (Ca)	a virágügyek rosszul fejlődnek, a fiatal növényi részek elhalnak	mészérzékeny növényeknél klorózis, visszamaradt fejlődés, levélhullás
Kálium (K)	visszamaradt fejlődés, apró virágok, termések	növekedésgátlás, elhalás
Nitrogén (N)	a növekedés korán leáll, a levelek kivilágosodnak	kevésbé ellenálló, betegségekre fogékony növény, gyenge virágbimbó-képződés
Foszfor (P)	a levél elszíneződik, lehull, a növény terméketlen, visszamarad a fejlődésben	növekedési zavar
Magnézium (Mg)	apró levelek, klorózis	csekély szárazságtűrés, laza szövetszerű termés
Vas (Fe)	klorózis	nem jelentős

OLVASÓI ÍRÁS

ELKÖSZÖNÜNK

Tisztelt Feketicsiek!

Nagyon nehéz elkezdni ezt az írást, mivel hogy búcsúzásról van szó.

1969-ben megboldogult Dr. Babcsányi kérésére jöttünk Feketicsre. Többször is hívtak Szabadkára, Újvidékre, Zentára, de mivel megszerettem az itt élő embereket, mint jó pácienseket, akikkel könnyen lehetett dolgozni, itt maradtunk.

Beolvadtunk ezek a feketicsi emberek közé, szeretünk itt, jól éreztük magunkat. Sajnos az idő elmúlt. Úgy

érezzük, hogy én és feleségem becsületesen dolgoztunk, odaadóan végeztük feladatunkat. Az elválás ennyi embertől, egy falu népétől majd negyven év után, nagyon nehéz. Ezt leírni nem lehet. Ígérjük, mindig szeretettel gondolunk „haza”, ahol leéltük életünk javát, és hogy még találkozni fogunk, mivel itt él a fiunk családjával.

Megkülönböztetett szeretettel
Köszönünk el volt munkatársainktól,
és mindig szeretettel gondolunk
Rájuk.

Isten Veletek drága Feketicsiek!
Dr. Nothof László és felesége Mária

U.I.:
Kérem Önöket, hogy a más nyelven beszélő ismerőseiknek, szomszédaiknak tolmácsolják ugyanezeket a gondolatainkat.

Köszönjük.

2008. 03. 4.-én

MÉHÉSZ ROVAT

"MÉHECSKE - ZZZZ"

RECEPTEK

MUSTÁROS MÉZES
PÁCOLT CSIRKEMELL

Hozzávalók:

1 kg csirkemell, só, bors, curry, mustár, 6-7 gerezd fokhagyma, méz, olívaolaj.

Elkészítés:

Vegyünk 1 kg csirkemell filét, és vágjuk vékony szeletekre (akkor nem kell klopfolni). Aki diétázik, mindenképpen csirkével vagy pulykával főzzön, mert sajnos a sertéshúsban sok a kalória.

Keverjük ki a pácot: 20 dkg mustárhoz adjunk elég sok borsot, kis curryport, vagy hat gerezd fokhagymát, 10 dkg mézet (ha nincs, jó a gyümölcscukor is), kevés sót, és végül 4-5 evőkanál olívaolajat. Elég intenzív lesz a pác, de az nem baj, mert lesül róla.

A hússzeletekkel keverjük össze a pácot. Nem kell egyesével bekenni a szeleteket, elég, ha alaposan össze gyúrjuk a páccal a húst.

Két napig érleljük a hűtőben, de minél tovább áll a hús a pácban, annál omlósabb lesz a hús. Az igazi, ha négy-öt napig érleljük, de akkor kicsit több olajat használjunk. Sütéskor a serpenyőben elég pár kanál olívaolajat melegíteni, mivel a pácolt húson is

van olaj, így nem kell sok zsiradék alá. Nagy lángon, hirtelen, öt perc alatt megsül a hús, és egészen egyszerűen isteni pecsenye lesz belőle, ami nem hizlal, hiszen a csirkemellben 130 kalória van, amit ha sütéskor lecsöpögtetünk, akkor sem lesz több tíz dekában 150 kalóriánál. Nagyon gyorsan elkészíthető. A fűszerek adagolása a páchoz

tetszés szerint módosítható, ha nem szeretted a curryt vagy a borsot, ne adj hozzá, de szerintem ezekkel együtt Isteni.

SÖRÖS-MÉZES CSIRKE

Hozzávalók:

- csirke felsőcomb vagy csirkemell-filé (egy egész negyedelve)
- kb. egy üveg sör (nem kell márkás, sőt kemény sörrel finom)
- 3-4 evőkanál méz
- 3dl barna rizs
- 3 gerezd fokhagyma
- só, fehérbors, vegamix, gyömbér (fontos!)
- olívaolaj

Elkészítés:

A combokat bőrtelenítjük és megmossuk. Egy zárható tálba tesszük, és ráöntjük a mézet, majd annyi sört, hogy ellepje. Összerázzuk, és szorosan lefedjük.

Egy éjszakára a hűtőbe tesszük (bár 1-2 óra is elegendő neki).

Másnap a húst teflonban bő olívaolajba tesszük, és nagylángon odakapartjuk. A másik felét megfűszerezzük, majd megfordítjuk. Még 2-3 perc sütés, és felöntjük 3-4 dl vízzel. Lefedve pároljuk vagy 15 percig. Ha elforrta a vizet, és már ismét az olajon sül, mellette strázsálunk még 6-8 percet, és 2x megforgatjuk. Nem kell megijedni, ha egy picit odakap - csak

a méz pirult meg!

Ha jól átsült, kivesszük. Az olajba barna rizst (kb. 3dl) öntünk, és egy kicsit megpirítjuk, majd felöntjük 3x annyi vízzel és mellédobjuk a fokhagymákat egészben. Fedő alatt 1-2 kevergetéssel megpároljuk. A végén jól összeforgatjuk, és készen is van.

MÉZES
CSOKOLÁDÉTORTA

Hozzávalók:

4 dl átszitált finomliszt, 1,5 teáskanál szójababikarbóna, 1 teáskanál só, 1 dl főzőmargarin, 3 dl méz, 1,5 dl víz, 1 teáskanál vanília, 2 db tojás (nem felverve), 8 dkg olvasztott keserű étcsokoládé

Elkészítés:

Addig keverjük a margarint, míg meg nem lágyul. Rásztálva keverjük hozzá a száraz hozzávalókat. Egy másik tálban keverjük össze a mézet, a vizet és a vaníliát. A mézes keverék felét és a tojásokat adjuk a tésztához. Addig keverjük, míg a liszt meg nem nedvesedik, majd egy percig verjük a keverőgéppel. Ezután adjuk hozzá a maradék folyadékot és (a szobahőmérsékletre lehűtött) olvasztott csokoládét, majd verjük további két percig. A tészta híg lesz. Zsírozunk ki (kb. 22 cm-es) kerek tortalapsütő formákat (4 db-ot), béleljük ki az aljukat sütőpapírral. Egyben is megsüthetjük a tésztát, egy kb. 25 x 25 x 5 cm-es, kizsírozott, sütőpapírral kibélelt tepsiben. Öntsük a tésztát a sütőformába. A tortalapsütő formákat 30 percig, a tepsit 40 percig süssük, 175°C-os, előmelegített sütőben.

Kedvenc fehér (vagy csokoládé) krémünkkel kenhetjük meg a tortát.

„Használja a mézet, mint táplálékot, hogy később ne keresse, mint orvosságot”

Török&Roby

T R E N D I

AZ ESKÜVŐI RUHA TÖRTÉNETE

A nap, amelyen örök hűséget fogadunk egymásnak, életünk legboldogabb napja, melyet soha nem felejtünk el. A menyegző évezredek óta az egyik legfontosabb ünnepünk. A házasság, a legősibb a szerződések között.

A menyasszonyi ruha története évszázadokra nyúlik vissza. Az idők során folyamatosan alakult, szépült, modernebbé vált, olyannyira, hogy ma már semmi sem szab határt a képzeletnek és a legextrémebb ruhaálmok is megvalósulnak a hagyományos formák mellett. Kevesen tudják, de a menyasszonyi ruhát Viktória királynő „találta fel” Angliában. És ő volt az is, aki a fehér ruha romantikus stílusát megteremtette.

1840-ben tartott esküvőjén dús, fehér szaténból varrt ruhát viselt, amelyet narancsvirágszirmok szegélyeztek, és vert csipkével díszítettek. A XIX. század fordulóján a menyasszonyok már fehér muszlinruhában, tüll- fátyolban, hajukban virággal álltak az oltár elé.

Az első rövid menyasszonyi ruhát Coco Chanel mutatta be, a harmincas években, pedig csillogó zsákruhákat viseltek az arák, hogy aztán a háború után ismét a karcsúsított, földig érő ruha legyen divatos. S bár a hatvanas években rövid ideig az volt a legmenőbb, aki farmerben és egy szál blúzban mondta ki a boldogító igent, azért a romantikus stílus ma is szilárdan tartja magát. Ma már egyre

kevésbé számít, hogy mit is jelképez egy szín, hiszen mindent a divat irányít. Mindenki a legújabb, legszebb, legdivatosabb ruhát akarja „megszerezni” magának.

Finoman nőies

– A menyasszonyi ruha akkor tökéletes, ha viselője úgy érzi, mintha ráöntötték volna, és ezt ki is lehet olvasni a tekintetéből. – mondják a „szakértők”. De ügyelni kell a részletekre is: a fátyol egykor a tisztaság jelképe volt, a menyasszony csak egyszer viselhette, majd eltette a lányának. A fátylak ma pókháló finomságú tüllből készülnek, hosszuk pedig különböző lehet.

Ha a ruha háta látványos, például gombos vagy fűzött, a legfinomabb, áttetsző anyagot érdemes választani. Visszafogottan díszített vagy sima ruhához viszont gyönyörű a csipkefátyol. A romantikus fátyolfelhőt általában fejdíszre erősítik, aminek színben a ruhával kell egyeznie.

Virágkoszorút már a középkorban is viseltek a menyasszonyok, ma inkább a frizurába illesztett élővirág divatos. Aki igazi hercegnőnek szeretné érezni magát, viselhet strasszos vagy művirágos tiarát, de ügyeljen rá, hogy összhangban legyen a ruha díszítésével. Ha nagyon csillogó, feltűnő a fej-ék vagy a nyakék, fülbevaló akár el is maradhat, ha mégsem, nagyon egyszerű legyen. Ellenkező esetben a menyasszony úgy fog kinézni, mint ha jelmezbálban lenne...

A gyöngy nyaklánc és a hozzáillő fülbevaló a klasszikus esküvői ékszere. A legszebb a valódi gyöngy, a világos bőrről hölgyeknek halvány tónusú, kreol bőrének krémszínű gyöngy áll a legjobban. A tenyészett gyöngy nem olcsó mulatság, de egy életre szól, és soha nem megy ki a divatból. Az édesvízi gyöngy bár apróbb, de ugyancsak szépen mutat, és sokkal olcsóbb. Viselés után törülgezzük meg, puha textilben vagy bőrben tároljuk.

Csupa gyöngyvirágból

A ruha legszebb kiegészítője a virág. Alapszabály viszont, hogy a csokor nem vonhatja el a figyelmet a menyasszonyról. A virág kiválasztásánál vegyük figyelembe a

ruha színét is: hófehér ruhához pasztellszínű, krémszínű ruhához a fehér különböző árnyalatiból kötéssünk csokrot. Hosszú, lecsüngő csokor magas termetű menyasszonyoknak áll jól, alacsonyabbak inkább kerek bukátát viseljenek.

Készülhet a csokor csupa azonos virágból, májusban például gyöngyvirágból, de különféle virágok azonos árnyalata is gyönyörűen mutat. És ne feledkezzünk meg a vőlegényről sem, a gomblyukba tűzött egyetlen szál virág soha nem megy ki a divatból. Ha pedig a legmelegebb hónapokra tervezzük az esküvőt, válasszunk tartósabb virágot.

A hűség jelképe

A briliánsal díszített eljegyzési gyűrűk az 1800-as évek vége felé terjedtek el szélesebb körben, de az a szokás, hogy a vőlegény ékköves gyűrűt ajándékoz arájának már jóval régebbi keletű. A rubin a szerelmet, a gyémánt a hűséget jelképezte. A karikagyűrűben viszont nem lehetett kő, nehogy megszakítsa a végtelen szerelem zárt körét.

Ma már egyre gyakrabban díszítik brillel a jegygyűrűt is. Régi szokás, hogy a gyűrű belsejébe szöveget, mottót vagy a pár nevének kezdőbetűit, esküvőjük dátumát vésik. Ősi hagyomány az is, hogy a jegygyűrűt a bal kéz negyedik ujján viseljük – a romantikus legenda szerint egyik erünk innen egyenesen a szívünkbe fut.

Fekete Tímea

X IRODALOM KULTÚRA SZÍNHÁZ

Hát ismét téves információt szolgáltatottam. Pedig én úgy igyekszem... Hogy miről is van szó? Hát a Magyar film napokról. Amik valójában ami, mivel egy napra csökkentették le. Vagyis csak március 7-én vetítettek le magyar filmeket, Az emigráns és az Iszka utazása című alkotásokat. Nem igazán közönségbarát film egyik sem, de hát hozzánk ez jutott. Bevallom, én megnéztem Topolyán a Megy a gőzöst meg a Kalandorokat. Érdekes, hogy míg Koltai Róbert komédiáján telt ház volt, a szintén jó nevű színészeket felvonultató Kalandorokra csak max. 30-an voltunk kíváncsiak. Pedig saját véleményem szerint nem volt gyengébb film. Mindenkinek csak ajánlani tudom mindkettőt, hogy nézze meg. A kicsit Indul a bakterház meg Kusturica hatását tükröző Megy a gőzös Ivaroson játszódik. A helyi lakosok, élükön az állomásfőnökkel, el vannak foglalva a maguk kisszerű intrikáival, hatalmi harcaival, jelentéktelen ünnepeivel, koccintgatásaival. Ebbe a közegbe tör be a szó szoros értelmében az Országos Ügy, egy díszvonalat képeben, mely a legfőbb nemzeti ereklyét hordaná körbe. Csakhogy közbeszólnak a véletlenek, a helyi intrikák, és a gőzös, csendőrkkel és cigányvajdával, annak családjával, valamint a páratlan ereklyével a disznóólban köt ki. A Kalandorok három generáció, nagyapa, apa, fia kalandjai az Óperencián még innen, de a zöldhatáron túl. A negyedik felesége által kiebrudalt, emiatt az autójában lakó Elekes Géza (Rudolf Péter) - láncdohányos és majdnem sikeres trombitás

- egy hakni után felkerekedik fiával, hogy meglátogassák a nagyapát (Haumann Péter). A nagy-mama féltékenységi jeleneteit tovább tűrni képtelen Elekes István a fiához költözne, ha egy élet beférne a csomag-tartóba. De nem fér be. Némli huzavona után, több kupica pálinka formájában leveleznyelt úti áldással és egy remekmű tetőcsomag-tartóval felszerelve nagyapa, apa, fia mégis elindul Pestre. Egy halálosnak látszó gázolás, a gyanús rakománnyal felszerelt, ám elbűvölő özvegyasszony, üldözés a hivatalos erők által, valamint egy kevésbé hivatalos, de annál emlékezetesebb találkozás a helyi szürkegazdaság képviselőivel... nos úgy tűnik, a három férfi fölött össze-csapnak a hullámok. Na meg a hullá. Kikerül-e a három férfi a slamasztikából?

Ami meg kimaradt a márciusi előzetesből, egy könyvbemutató. Mégpedig Bordás Győző Az úr órája című most megjelent kötetét mutatta be Németh István recenzens és Bányai János kritikus Kormos Inci közreműködésével.

A könyvtárban egy előadássorozat is útjára indult a Reneszánsz év kapcsán. Március 14-én Tóth Anita: Nyelv és irodalom a reneszánsz korban, március 20-án Orosz Attila: Egyház és társadalom a reneszánsz korban című előadásaira került sor; március 28-án pedig Szakács Áron: Művészettörténet a reneszánsz

József Emléknapi is lezajlott József napkor, március 19-én. A szervezők kicsit aggódtak, hogy mennyi érdeklődő lesz munkanap lévén, de kellemesen csalódtak. A program a temetőben indult, ahol Podolszki József sírjánál megemlékeztek a költő barátai, tisztelői. Magyarországi vendégeink is voltak, Kunhegyes és Kocsér küldöttsége. A Kultúrotthonban folytatódott a program kiállítás megnyitójával, Tari István grafikáit tekinthette meg a közönség. Podolszki József tanulmányainak közlésébe kezdett a Forum Könyvkiadó az Emlékbizottság kérésére, mivel ezek könyv alakban eddig nem jelentek meg. Elsőként az Új Symposionban publikált írásai jelentek meg, a Vidékiesség – európaiság címet viselő kötetet Bordás Győző mutatta be. Ezenkívül még egy könyvbemutatóra sor került, Vajda Gábor: Az autonómia illúziója (A délvideki magyarság eszme- és irodalomtörténete II. kötet) című kötetét a szerző mutatta be. Az esti műsor a színházteremben folytatódott, hagyományosan egy versösszeállítás került bemutatásra. Ezúttal Wass Albertre esett a választás, mivel születésének 100. évfordulója van. A versösszeállítást Krekity Olga rendezte. Előadták a Vajdasági Magyar Versmondók Egyesületének tagjai: Csanak Andrea, Farkas Beatrix, Farkas Hajnalka, Fekete Ágnes, Hajvert Ákos, Kasza Zsanett, Simonyi Lili, Szalajevics Viktor, Szarka Ákos és Szombati Dorottya. Közreműködött Domány Zoltán v. m. Végül sor került a publicisztikai pályázat eredményhirdetésére. A 44 beérkezett pályamunkát a Hevér Lóránt – zsűrielnök, Orovec Krisztina és Sirbik Attila összetételű zsűri

korban című előadására és Szöllősi Boglárka: Viseletek a reneszánsz korban című képkiallítására került sor - közreműködtek a Vajdasági Magyar Versmondók Egyesületének tagjai. A rendezvényt támogatja a Szekeres László Alapítvány, a Feketics ME és a Hestia Nők Egyesülete.

A Podolszki

véleményezte. Térjünk ki egy kicsit arra is, kik voltak az idei zsűritagjaink. Hevér Lóránt volt már a Szabadkai Rádió, az Újvidéki Rádió, a Képes Ifjúság munkatársa, jelenleg a Kossuth Rádió tudósítója, a Magyar Televízió szerkesztő-riportere. 2007-ben Szegő Tamás-díjjal jutalmazták. A Magyar Újságírók Országos Szövetségének érmét a Kerekesszék és járdasziget című kisfilmjéért kapta, amelyet az MTV-nél készített. Orovec Krisztina az újvidéki Magyar Tanszék abszolvens hallgatója, már hosszú évek óta az Újvidéki – jelen-

leg Vajdasági Televízió újságírója. Sirbik Attila már kétszer elnyerte a Podolszki pályázat első díját, írásai már könyv alakjában is megjelentek. Volt a Magyar Szó munkatársa, jelenleg a Symposion szerkesztője. A zsűri nem osztott ki első díjat, mert az újságírói, publicisztikai műfajoknak az írások sok esetben nem, vagy csak részben feleltek meg. Viszont két második díj került odaítélésre, az egyik egy drogos lányról szóló pályamunka – a szabadkai Pap Ágota írása, a másik pedig egy Auschwitzot túlélő asszonyról szól – a csantavéri Balog

Andrea írása. A harmadik díjat a kis-hegyesi Kocsis Árpád érdemelte ki Ferenczi Jenővel készített interjújával.

Az Anyám fekete rózsá vers- és prózamondó találkozójú vajdasági elődöntőjére kerül sor március 29-én, erről bővebben a következő számban olvashatnak.

Borka

ZENEI ROVAT NEOTON FAMILIA

A Neoton Família az egyik legnépszerűbb magyar popzenei együttes. Angol nevük: Newton Family, ezutóbbi néven jelent meg több lemezük Japánban, Nyugat-Németországban, Argentínában és Spanyolországban. Az együttes tagjai:

- Jakab György (billentyűs hangszerek, vokál)
- Baracs János (basszus, vokál)
- Végvári Ádám (gitár, ének)
- Csepregi Éva (ének)
- Bardóczi Gyula (dob)
- Pásztor László (gitár, vokál, billentyűs hangszerek) – az állandó tagok, valamint az együttes tagjai voltak:
- Pál Éva (1973-1983, vokál)
- Fábián Éva (1973-1979, vokál)
- Ambrus Zoltán (-1979, dob)
- Galács Lajos (-1977, vokál, basszus)
- Lukács Erzsébet (1983-1990, vokál)
- Juhász Mária (1984-1988, vokál)
- Schäffer Edina (1989-1992, vokál)
- Rajcs Renáta (1990-1992, vokál)
- Szulák Andrea (1990-1991, vokál)

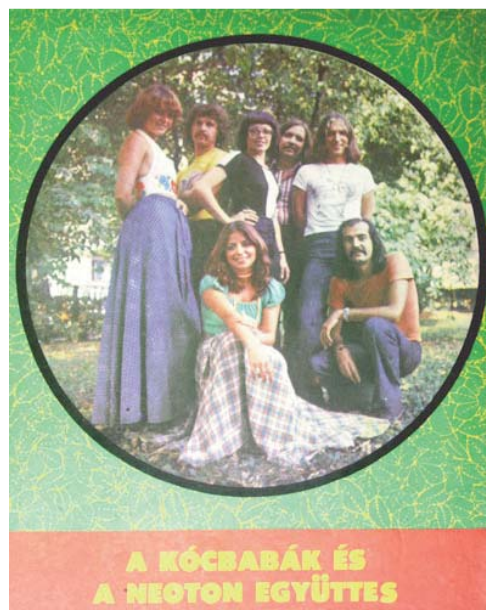
1965-ben két közgazdász fiatal, Pásztor László és Galács Lajos az akkori divatnak megfelelően egy Mikulás-napi egyetemi versenyre beatzenekart alapított. A versenyen két zenekar indult a könnyűzenei kategóriában, a Neoton, akik cseh-szlovák gitárjuk márkájáról neveztek el magukat, második helyen végzett. Senki sem gondolta volna, hogy pont belőlük fog kinőni Magyarország egyik legsikeresebb és legtöbbet vitatott könnyűzenei jelensége.

Három évet kellett várnia Neotonos fiúknak ahhoz, hogy az

első sikereket elérjék. Immáron Balázs Ferencel a billentyűk mögött 1968-ban a Neoton megnyerte az Országos Ki mit tud? vetélkedőt a „Nekem eddig Bach volt mindenem” című dallal. Ugyanebben az évben még megjelent a „Kell, hogy várj” a Neoton első olyan sikere, amelyet a mai napig játszanak a rádiók.

1971-ben jelent meg az első Neoton nagylemez, „Bolond város” címmel. Ezen a lemezen Pásztor, Galács és Balázs Ferenc mellett játszott Som Lajos basszusgitáron és Debreceni Ferenc, az Omega későbbi dobosa. A lemez nem aratott átütő sikert, bár egy ORI zenekar-csere kapcsán a kijutottak Fekete-Afrikába is, Nigériában és Ghánában koncerteztek. Rádió felvételt készítettek a nigériai rádióban (a „Kell, hogy várj”-t rögzítették angol nyelven „You Must Wait” címmel) és fogadta őket a ghánai uralkodó is. Afrikából hazatérve azonban a zenekar több tagja kivált, és a Neoton sorsa bizonytalanná lett.

1972-ben Jakab György (billentyű) és Tiboldy János (basszusgitár) csatlakozott Pásztorhoz, Galácshoz és a Debrecenit még korábban felváltó Ambrus Zoltánhoz. Többféle követhető stílus is felmerült a fiúk fejében, amit végül az 1972-es Ki mit tud?-on feltűnő lány vokál, a

Kócbabák csatlakozása döntött el véglegesen. Számtalan rádiófelvétel készítése és Tiboldy kiválása után Neoton és a Kócbabák néven megjelent a Menedékház című album. Ebben az időben figyelt fel a zenekarra dr. Erdős Péter, a Magyar Hanglemezzgyártó Vállalat igazgatója. Az ő vezényletével alakult meg a Neoton Família 1977-ben. Szintén '77-ben jelent meg a „Csak a zene” című album, amihez kapcsolódva a zenekar turnéra indult itthon és a szocialista országokban. A turné a nagylemez nyitódaláról a „Köszönjük Mr. Edison” címet kapta, ami a fonográf felfedezésének 100. évfordulóját köszöntötte. A turné közben jelentette

be az alapító Galács Lajos, hogy kiválik a zenekarból, és a zene helyett a családjának szenteli inkább az életét. Hosszas keresgélés után vette át az ő helyét Baracs János, aki mindvégig a Neoton basszgitárosa maradt.

1979 fordulópont volt a Neoton Família történetében. A cannes-i MIDEM fesztiválon ők kísérték a magyar popzenét képviselő szólistákat, és ezáltal ők is eljátszhattak pár saját dalt. Ekkor figyelt fel rájuk a külföldi szakma. Az év végén megjelent a „Napraforgó” című lemezük, ami itthon hirtelen a slágerlisták élére juttatta a Familiát. A Santa Maria, a Szédült napraforgó vagy a Hegyirabló mai napig játszott slágerek. Ambrus Zoltán és Fábíán Éva kiválása után 1980 elején elkészült a lemez angol nyelvű változata, a két új tag, Végvári Ádám (gitár) és Bardóczi Gyula (dob) kiegészülésével, ami megjelent Spanyolországban, Japánban, az NSZK-ban, Dániában, később Mexikóban, Brazíliában és Dél-Koreában is. Az erről kimásolt kislemezek hatalmas sikert hoztak Spanyolországban és Japánban is.

A következő pár évet a Família folyamatosan a stúdióban és koncerttermekben töltötte, a Don Quijote dőngette a slágerlistákat itthon és külföldön, 1981 végén 42 állomásos turnét adtak Japánban. 1983 januárjában Pál Éva elhagyta a zenekart, Kócbabákból Csepregi Éva maradt az egyedüli kócbaba.

A sikereknek viszont korántsem lett ezzel vége, 1983 októberében Ádám és Éva a Neoton Famíliából elnyerte a

Yamaha fesztivál nagydíját a Holnap hajnalig című dallal. Itthon évről-évre megjelent a Neoton Família stúdió album, ami minden évben garantálta a slágereket. A Hétvégi motorozás, a Nyár van, az I Love You, a Bye-bye kedvesem vagy a Medvetánc mind olyan dalok, amiket a mai napig szívesen játszanak a rádiók, illetve kihagyhatatlanok a Neoton tagjainak fellépéseiről.

1985-től Csepregi Éva együtt dolgozott a skót származású Bob Heatlievel, aki elsősorban szólókarrierjét egyengette. Olyan dalok szerzője ő, mint a „Párizsi lány”, a vihart kavart „OK Gorbacsov” vagy az „Így vagy úgy”. Egyre több zeneszerző-team dolgozott a Neotonon belül, és ez nemcsak remek dalokat, hanem fesztiválszereket is szült. Mindez a rendszerváltással egyidejű 1990-es szétváláshoz vezetett. 1992-ig Csepregi Éva Végvári Ádámmal és Baracs Jánossal, Pásztor László pedig Jakab Györggyel és Bardóczi Gyulával folytatta a zenélést (Szulák Andreát választva szólistának). 1992-ben Csepregi Évának megszületett Bob Heatlie-vel közös fia Dávid, ezzel Éva egy időre főállású anyaszerepre cserélte a mikrofont.

1995 végén az orvosok végzetes betegséget diagnosztizáltak Jakab Györgynél, mire pár hónappal rá, 1996. február 15-én elhunyt. Ezzel pótolhatatlan úr keletkezett a viszálykodások által külön utakat járó Neoton Famílián, viszont halála ismét össze is hozta a

régi tagokat. Gyuri nagy álma, egy utolsó nagy Família koncert már nélküle, de az Ő emlékére 1998-ban, György napon került megrendezésre a Budapest Sportsarnokban.

Hét évvel később, 2005-ben, még egyszer – a közönség unszolásának eleget téve – színpadra lépett a zenekar, maratoni három órás koncertet adva hatalmas színpadképpel, fényjátékkal rengeteg vendégzenésszel.

Nagy sikerüket kiadott albumaik is tükrözik:

- Bolond város (1971)
- Menedékház (1976)
- Csak a zene (1977)
- Neoton Disco (1978)
- Napraforgó (1979)
- Sunflower (A napraforgó angol változata, 1980)
- Marathon (1980)
- Marathon (angol verzió, 1981)
- A familia (1981)
- Dandelion (A familia angol verziója, 1981)
- Greatest Hits (1981)
- Szerencsejáték (1982)
- Gamble (A Szerencsejáték angol verziója, 1982)
- Jumping Tour (1982)
- Neoton Família VII. (1983)
- Jumpy Dance (Neoton Família VII. angolul, 1983)
- Karnevál (1984)
- Adam and Eve (A Karnevál angol nyelvű változata, 1984)
- Magánügyek (1985)
- Newton Monotony (A Magánügyek angol nyelvű változata, 1985)
- Minek ez a cirkusz? (1986)
- I Love You (A Minek ez a cirkusz angol verziója, 1986)
- Love is Magic (1986)
- Védőháló nélkül (1987)
- Vonalra várva (1988)
- Santa Maria és a többiek (1988)
- Abrakadabra (1989)
- The Best of Newton Family (1989)
- Búcsú (1996)
- The Best of Neoton Familia (1996)
- Búcsúzni csak szépen (1998)

Kaszás Éva
zenepedagógus

F E C S K E T O L L

REMÉNY

Ha kinézel az ablakon,
Gyönyörű kép tárul eléd.
Kicsit szürkés és szomorkás,
kicsit álmos és borostás,
s a kopasz fák fázósan intenek feléd.
Ne légy levert ezért!
Lehet, hogy átfut testeden a borzongás,
lehet, hogy nyugtalanít a szorongás,
de a kép mégis gyönyörűen tárul eléd.
E fájós bizsergésben is érezni s látni kell a reményt.
Biztos eljön egyszer a változás,
biztos betarkul majd a kopárság,
s ha akkor nézel ki az ablakon,
a kopasz fák helyett,
életre kelt ágak integetnek, gazdagon.

Bácsi (Vajda) Sára

AZ ÉLET KEREKE

Tudom, szeretnél emlékezni, de csak a szépre, jóra,
visszaforgatni mindent, hogy a jelen benne legyen a múltban.
Gördíteni az élet kerekét, lassan s mindig vissza,
ne csak úgy maradjon nyoma, mint nyáron a porban.
Nevetni s örülni a gumibabának,
tudom szeretnél, de már nem a piros masniknak.
Mint ha most volna itt mai életedben,
kívánod s akarod emlékeidben átélni
mind azt mit gyerekként éltél
s nem félni többé attól, hogy felnőttél.
Visszafutni a falusi úton,
de nem bánnodni a régmúlton.
Fogócskát játszani, zöld barackot enni
s a fanyar gyümölcsöt is édesnek érezni.
Régi emlékek közt kutatni, keresni,
de nem csak a megmaradt fakó képeket nézni.
Padlás homályában hintaszékbe ülni
s pókhálós sarokban álmodozón ringni.
Tudom szeretnél most is még hallani
hangokat melyek téged hívnak,
melyek vízhangoznak mikor a harangok szólnak.
Szeretnéd, ha azok az édes arcok nem csak emlékek,
hanem mind itt melletted élnének.
De repül az idő, elmúlik minden,
s nem időzhetsz a múltban, se jelenben,
mert rohamosan gördül az élet kereke
lefelé a lejtőn, mindig előre.

Bácsi (Vajda) Sára

ANYAKÖNYVI HÍREK

Miljković Milutin március 10, 69 évében**Kórizs János március 14, 67 évében****Id. Kovács János március 15, 60 évében****Vučković Simo március 19, 85 évében****Bútor János március 24, 58 évében****Kocić Milisav március 26, 74 évében**

Az anyakönyvi hírek adatait a helyi orvosi rendelőből, az anyakönyvvezetői irodából, valamint a Tiho temetkezési vállalattól kaptuk.

DE JÓ, JÓ:
MEDDIG?

Szolgáltatások, szerelések, központifűtés réz és műanyagcsövekkel, padlófűtés, gázvezeték. Mindenféle vízvezeték szerelés. Alapos és becsületes munka, legolcsóbban.	DUDAŠ Központifűtés és vízvezeték szerelés Kishegyes, Tartomány u. 12 Tel. 024/ 730-528 Mob. 064/ 501-28-62 INDUIS
---	---

Fecske. Kiadja a Zöld Dombok környezet - és közösségfejlesztési szervezet, Bácsfeketehegy, JNA 24. Tel/fax: 024/739-063. Folyószámlaszám: 310-8659-38. www.feketics.com
Törzselés: Bácsi Róbert. Munkatársak voltak: Bácsi (Vajda) Sára, Bíró Csaba, Bordás Katalin, Dr.med. Krisztián Géza, Eőry Molnár Etelka, Fekete Tímea, Horkai András, Kaszás Éva, Lódi Andrea, Molnár Károly, Molnár Zita, Orosz Attila, Papp Julianna, Pál Károly, Szombati Dorottya, Szukola Béla, Takács Dénes, Török Zoltán, Tóth János, Zečević Tatjana.
Készült Szabadkán a Grafoprodukt nyomdában 2008. április.